

«Δημοτικὸν Θέατρον Ἀθηνῶν»

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἐν τῷ «Δημοτικῷ Θεάτρῳ Ἀθηνῶν» ἡ πρὸς τιμὴν τῶν Ῥωμοῦνων φοιτητῶν διδασκαλία τοῦ «Οἰδίποδος τυράννου» ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο ἑταιρίας τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν δραμάτων.

— Τὸ θέατρον παρουσίαζεν ὄψιν πλέον ἢ πανηγυρικὴν ὅλα τὰ θεωρεῖα ἦσαν ἐστολισμένα τὰ μὲν τῆς α' σειρᾶς μὲ φύλλα λατάνας σταυροειδῶς, τὰ δὲ τῆς δευτέρας μὲ κλάδους πτελίνας, ὧν ἐκρέμαντο ταινίαι ἐρυθροκίτρινοι καὶ κυανόλευκοι, τὰ δὲ τῆς τρίτης μὲ γυρλάντα ἐκ δάφνης.

— Ἡ πρόσοψις τῆς σκηνῆς ἐκοσμεῖτο δι' ἀετώματος φέροντος εἰς τὸ μέσον θυρεὸν μὲ τὴν ἐπιγραφὴν « Ὀ Δ ἦ μ ο ς Ἀ θ η ν α ἰ ω ν τ ο ῖ ς ἄ θ ε λ φ ο ῖ ς Ῥ ω μ ο ὄ ν ο ι ς » ἐκατέρωθεν δ' αὐτοῦ τοῦ βασιλικοῦ θυρεοῦς ἀμφοτέρων τῶν Ἑθνῶν περικοσμομένους διὰ τῶν σημαίων των.

— Ἐνθεν καθεῖθεν μεγάλη γυρλάντα ἐξ ἀνθῶν περιέκωνε τὴν σκηνὴν ἔξωθεν τὰς βάσεις τῆς ἐκόσμου δύο μεγάλαι λατάναι.

— Ἡ πλατεία ἐκοσμεῖτο μὲ θυρεοὺς φέροντας τὰ χρώματα ἀμφοτέρων τῶν ἐθνῶν, μὲ δάφνας γύρωθεν καὶ εἰς τὸ μέσον τὰ στοιχεῖα « P. E. » ἢ « P. E. » δηλ. « Ρωμανία, Ἑλλάς ».

— Ἀπὸ τῆς ἐνάτης σπεύδου πάντες νὰ καταλάβωσι τὰς θέσεις των οἱ Ῥωμοῦνοι φοιτηταὶ καὶ αἱ φοιτήτριαι μετὰ τινων ἐκ τῶν φοιτητῶν μας καταλαμβάνουν τὴν πλατείαν καὶ τὴν ἐξέδραν, τὰ δὲ ἑωρεῖα τῆς γ' σειρᾶς ἅπαντες οἱ Ἕλληνας φοιτηταί.

— Τὰ τῆς α' καὶ β' σειρᾶς θεωρεῖα καταλαμβάνονται ἀπὸ τὸ ἄι-λάϊφ τῶν Ἀθηνῶν, εἰς ἐν τῶν ὁποίων φαίνεται ὁ κ. Μιστριώτης.

— Εἰς τὸ θεωρεῖον τοῦ Δημάρχου κάθεται ὁ κ. Τοτσιλέσκο μετὰ τινων κυριῶν.

— Τόσος κόσμος οὐδέποτε συνεκεντρώθη ἐκεῖ μέσα, οὔτε τοιοῦτον μεγαλοπρεπὲς θέαμα ἐφραντάθη ποτὲ νοῦς ἀνθρώπινος.

— Ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῶν δύο βασιλείων, ὑπὲρ τοῦ Τοτσιλέσκο, τοῦ κ. Μιστριώτου καὶ τῶν φοιτητῶν ἀντήχουν πανταχόθεν. Τὸ θέατρον κυρολεκτικῶς ἐσείετο.

— Ὅλοι οἱ εἰς τὴν πλατείαν καὶ τὴν ἐξέδραν ἀπετέλουν μίαν μάζαν, ἐν σώμα' ὁ ἴδρω περιέλουε πάντας.

— Ἡ αὐλαία ἀφραταί, αἱ ζητωκραυγαὶ παύουν καὶ ὁ ἐκ 30 νέων χορὸς ψάλλει τὸν Ῥωμανικὸν ὕμνον καὶ εἶτα τὸν Ἑλληνικόν.

— Κατόπιν ἀφραταί ἡ διδασκαλία τοῦ «Οἰδίποδος Τυράννου».

— Πάντες παρακολουθοῦν μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας τὴν παράστασιν.

— Ὁ Ν. Κυπαρίσσης ὑπεδύθη μετὰ περιστῆς ἐπιμελείας τὸ πρόσωπον τοῦ «Οἰδίποδος Τυράννου» ἡ ἀπαγγελία τοῦ ἄφοδος καὶ διαγωγῆς. Ἐὰν ἡ φωνὴ του ἦτο βροντοδεστέρα καὶ τὸ παράστημα του ἀριπρεπέστερον, βεβαίως θὰ παρουσίαζε τελειότερον Οἰδίποδα.

— Τὸν Κρέοντα ὑπεδύθη ὁ Ν. Παπαγεωργίου ἀρκετὰ ἐπιτυχῶς καὶ μὲ τόνον φωνῆς καλὸν καὶ ἀπαγγελίαν καλὴν καὶ αἱ σκημικαὶ του κινήσεις καλὴ καὶ μετρημέναι. Τὸ φευδόμενον ὄμμας ΛΟΤΟΣ ἦτο εἰλος ἀτυχῆς.

— Τὴν Ἰοκίστην ὑπεδύθη ἡ βίαις Δημήτρα Ἀποστόλου μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας τὴ σκημικὴν τῆς κάλλος λαμπρὸν ἡ ἀρχαιοπομπῆς μορφή τῆς καὶ ἡ παραστατικότης τῆς ἔξοχαι καὶ ἡ ἀπαγγελία τῆς ἄφοδος καὶ γλυκασία.

— Ἐκαίνας ὄμμας ὁ ὁποῖος ἐξήρθη εἰς μάγα ὄφος διὰ τῆς ὑποκρίσεως του καὶ τοῦ γραμματισμοῦ τῆς φωνῆς του, ἦτο ὁ Ζήνων ὁ ὑποδοθεὶς τὸν μάντιν Τηρεσίαν. Πάντες ἐσταμάτησαν πρὸ αὐτοῦ. Προσεῖτι ὑπεδύθη καὶ τὸν Ἐξήγγελον ἐπιτυχῶς.

— Καὶ οἱ Μηλιόδης, Πανταλίδης καὶ Μουστίκας ἱπαίξαν καλὴ καλὴ τὸ μέρος των.

— Ἐν συνόλῳ ἡ παράστασις διεξήχθη λίαν ἐπιτυχῶς, ἀνήκανα τὰς ἀρίστους τῶν ἐντυπώσεων τὸ πρωταῦτον ὄμμας ὄλων ἦτο ἡ μελέτη τῆν ὁποῖαν εἶχον κάμει οἱ ὑποκριταί. Εὐχὴ τους.

— Ὁ χορὸς ἦτο ἡ μόνη φορὰ ποὺ ἔδωκε ὄμμας ἱπρετικὸν εἰς τὴν σκηνήν.

— Κατόπιν ὁ κ. Μιστριώτης προσερίωνησε τοὺς ξένους διὰ μακροῦ λόγου φιλολογικοπολιτικοῦ καὶ ἀντερίωνησεν ὁ κ. Τοτσιλέσκο ἐν μέσῳ τῶν συνεχῶν χειροκροτημάτων ὁλοκλήρῳ τοῦ ἀκροατηρίου.

— Μετὰ τὴν παράστασιν οἱ Ῥωμοῦνοι ἀνέμενον ἔξωθεν τοῦ θεάτρου τὸν Κυπαρίσσην, καὶ τὴν βίαις Ἀποστόλου, εἰς ὧν εἶρον μόνον τὸν πρῶτον καὶ διὰ ζητωκραυγῶν, ἐκ τοῦ μεγάλου τῶν ἐνθουσιασμοῦ, τὸν ἔβησαν ἐντὸς ἀμάξης καὶ ἀποξείσαντες τοὺς ἱπποὺς τὸν ἔσυρον μέχρι τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας.